

De vorbă cu Socrate

Samoila

Socrate,
Mereu mă cicălești!
Să știu,
Să vreau de toate,
Să mă cunosc
Și
Să ocrotesc
Arta-n cetate.
M-am cercetat
Cum se cuvine,
Eu, omul
Cu aer de profund,
Și-am constatat
Că nu e bine
Să vreau o grotă
În care
Să m-ascund.
Mi-ai spus
Să îmi rezolv problema
Și, ca să nu cad
În eroare,
Îmbogățind
Dilema,
Cu calm,
Mi-ai pus
Înc-o-ntrebare.
Nimic
N-ai vrut
Să-mi ceri.
Crezând în zei,
Ca mine,
Tu m-ai convins,
Cu-a tale vreri,
Că tinerii
N-au fost corupți
De tine.
Dar ce păcat
Că n-ai mai fost
Când trebuia,
Cu-adevărat,
Să vezi
Al lui Meletos rost,
Când zeii

POEZII ONLINE

Te-au răzbunat.